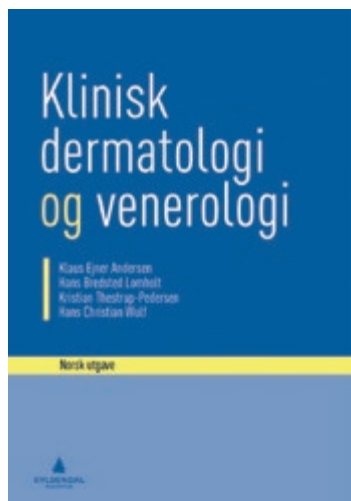


Oversiktlig og god lærebok i dermatolog og venerologi



Klaus Ejner Andersen, Hans Bredsted Lomholt, Kristian Thestrup-Pedersen, Hans Christian Wulf

Klinisk dermatologi og venerologi

NORSKE FAGKONSULENTER: Harald Moi og Cato Mørk
Gyldendal Norsk Forlag, 2013
270 sider / Bokmål
ISBN: 978-82-05-42553-8
PRIS: 545 kroner

Klinisk dermatologi og venerologi er en klassisk lærebok i hudsykdommer og venerologi. Den danske utgaven av denne boka har vært brukt i mange år av norske medisinstudenter. Den er nå kommet i ny utgave fra dansk hold, og den er oversatt og bearbeidet for norske forhold. Boka er skrevet av hudleger, og den skal dekke pensum i faget for studentene. Den norske utgaven er bearbeidet av Harald Moi og Cato Mørk.

Boken er oversiktlig, de 270 sidene er delt opp i 22 kapitler. Den dekker generell omtale av fagfeltet og relevant patofysiologi, behandlingsprinsipper, seksuelt overførbare sykdommer. Kapitlene er delt opp i ryddige underkapitler, det er mange faktabokser og en del tabeller og figurer. Det er gjennomgående mange fargebilder av god kvalitet, noe som er avgjørende for et visuelt fag som dermatologi. En ordliste på 12 sider er tatt med, og den kan være til god hjelp i jungelen av ord og uttrykk i hudfaget. Et fylldig stikkordregister er også inkludert.

Boken er kortfattet, lettlest og god. Forfatterne beskriver behandlingsprinsipper og i en del tilfeller mer detaljerte behandlings-

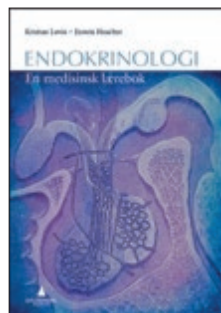
anbefalinger. Det er lagt vekt på de vanligste hudsykdommene, for eksempel en fylldig omtale av eksem, spesielt atopisk eksem. Kapittelet om seksuelt overførbare sykdommer er nokså omfattende. Sjeldnere hudsykdommer er også nevnt, ofte med et bilde, men ellers mer summarisk. Boken virker oppdatert. For eksempel er anbefalingene omkring antibiotikabruk hovedsakelig i samsvar med de nye retningslinjene for antibiotikabruk i primærhelsetjenesten, men for eksempel for behandling av erytema migrans nevnes noe lavere dosering og kortere behandlingsvarighet enn i retningslinjene. Som i de fleste lærebøker gis det ikke litteraturreferanser, og det er heller ikke henvisning til supplerende lesning i de enkelte kapitlene. Imidlertid medfølger en oversikt over nettsider med gode kliniske bilder, noe som kan være nyttig.

Boken anbefales for medisinstudenter og for andre som ønsker en oversiktlig og god oppdatering på hudsykdommer og seksuelt overførbare sykdommer.

ANJA BRÆND

Lege og PhD stipendiat, Avdeling for allmennmedisin, HELSAM, UiO

Liten, nett og fargerik



Kristian Løvås, Eystein Sverre Husebye

Endokrinologi – en medisinsk lærebok

Gyldendal Norsk Forlag, 2013
248 sider
1. utgave
Bokmål
ISBN/EAN:
9788205449923

Jeg reiser ofte med fly – i perioder hver uke. Når jeg har pløyet gjennom medbrakte saksdokumenter fra ulike sammenhenger, er det deilig å ha noe annet å lese på, for eksempel *Morgenbladet* eller *Aftenposten*. Da jeg var i Alta tidligere i høst, hadde jeg med

meg *Endokrinologi – en medisinsk lærebok* av Eystein Husebye og Kristian Løvås, begge spesialister i endokrinologi ved Haukeland Universitetssykehus. Det var da en underlig bok å ha med på fly, kan du kanskje si, men med en pasientliste som består av mange kvinner i moden alder er endokrinologi høyst aktuelt i min legehverdag – særlig thyreoidealidelser. Denne boken fristet å ta med i bagasjen, nettopp på grunn av temaet, men også fordi den både var liten – og derfor fikk plass i håndvesken – og den var lett. Den hadde i tillegg et meget innbydende omslag i rosa og lilla; en hypofyse tegnet av professor i zoologi ved Universitetet i Bergen, Harald Kryvi.

På vei fra Alta begynte jeg å bla i boken, og det ga mersmak, så jeg fortsatte lesingen hele veien til Tromsø og videre til Kirkenes. Kapitlene er pedagogisk lagt opp: alle kapitlene innledes med en kasuistikk. Deretter kommer bakgrunnsopplysninger, symptomer og tegn, diagnostikk, behandling og til slutt løsningen på kasuistikken. Det er kortfattede og instruktive oppsummerin-

ger under hver hovedoverskrift. Spesielt interesserte kan fordype seg i endokrinologiens historie og om endokrinologiske prinsipper i bokens første kapitler.

Boken er i første rekke beregnet for medisinstudenter, men det står på omslaget at den også vil være nyttig for allmennpraktikere, sykehusleger i utdanningsstillinger og annet helsepersonell med spesiell interesse for endokrinologi. Alle kapitler har en hovedillustrasjon av Harald Kryvi. Han er en fantastisk illustratør, og jeg kjenner mange kolleger som har hans bilder hengende på veggen på sine kontor – meg inkludert. For øvrig er det i de fleste kapitler bilder av ulike tilstander samt andre illustrasjoner som er både lærerike og gode.

Bokens kortfattede, men enkle oppbygging gjør den velegnet også som oppslagsverk. Jeg falt med andre ord både for størrelsen, illustrasjonene og innholdet. Dette er en bok jeg kommer til å bruke i min praksis, og jeg anbefaler den også til andre fastleger.

MONA SØNDENÅ